

239 ГОСПОДИ! МОЮ БЕЗСМЕРТНУ ДУШУ

Господи! Тобой душа согрета

1. Гос_ по_ ди! Мо_ ю без_ смерт_ ну ду_ шу Ти з те_
 2. Щоб сво_ їм жит_ тям свя_ тим і чис_ тим я Те_
 3. Щоб мо_ лит_ ва щи_ ра і га_ ря_ ча із ду_
 4. Стіль_ ки ро_ ків я блу_ кав в пу_ сте_ лі... Ти ж в ду_
 5. Дай до всіх лю_ бов яв_ ля_ ти щи_ ру, за_ бу_

1. _нет грі_ хов_ них вря_ ту_ вав. Дай, щоб я ні_ чо_ го не по_
 2. _бе по_ стій_ но про_ слав_ ляв, щоб о_ біт_ ни_ ці мо_ ї вро_
 3. _ші у не_ бе_ са плив_ ла, щоб у всіх пе_ ча_ лях і не_
 4. _ші звер_ шив пе_ ре_ во_ рот. Бо_ же мій! Ве_ ди в Сво_ ї о_
 5. _ва_ ю_ чи ціл_ ком се_ бе. Лиш жит_ тям по_ свя_ чен_ ня і

1. _ру_ шив, що То_ бі в мо_ лит_ ві о_ бі_ цяв.
 2. _чис_ ті не ли_ ша_ лись тіль_ ки на сло_ вах.
 3. _вда_ чак не змов_ ка_ ли вдяч_ ність і хва_ ла.
 4. _се_ лі із пі_ тьми пе_ ча_ лей і тур_ бот.
 5. ві_ ри змо_ жу я про_ сла_ ви_ ти Те_ бе!